

РЕШЕНИЕ

№ 4680

гр. София, 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.07.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Зорница Дойчинова
Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5016** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], 1421, р-н „Л.“, [улица], чрез юриконсулт Ц. срещу Решение №20087817 от 28.03.2021г., постановено по НАХД № 1449/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 105-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-22 от 07.01.2020г., издадено от заместник-председател Комисията по финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ на касатора е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 100ж, ал. 1, т. 3, пр. 1, хипотеза първа от ЗППЦК.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на обжалваното решение поради неправилно приложение на материалния закон. Касаторът твърди, че вмененото нарушение е отстранено и не са произтекли никакви вредни последици, поради което деянието представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. По отношение на наложената санкция счита, че макар и определена в минимален размер, същата се явява несъразмерна с тежестта на

извършеното нарушение. Моли съда за отмяна на процесното решение и потвърденото с него НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. Представена е молба, с която се претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение в общ размер на 200 лева за двете инстанции.

Ответникът- Комисия за финансов надзор в съдебно заседание се представлява от юрк. С., който моли съда да остави въззивното решение в сила на съображения, подробно изложени в представеното по делото писмени бележки

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Ю. счита решението на СРС за неправилно и незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено.

Административен съд София – град, XIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

СРС приел за установено, че [фирма] изпълнявало функциите на банка довереник на облигационерите по емисия облигации с ISIN код BG2100014179, издадена от [фирма]. От проспекта за допускане до търговия на регулиран пазар на емисия облигации на [фирма], ISIN код BG2100014179, потвърден от КФН с Решение № 1321-Е от 20.10.2017 г. е видно, че дружеството е поело задължение да спазва финансови показатели на индивидуална база, предвид което е следвало да представи на банката довереник на облигационерите отчет по чл. 100е, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК за първо тримесечие на 2019 година в срок от 30 дни от края на тримесечието, а именно до 30.04.2019г.

Била извършена допълнителна проверка при която е установено, че [фирма] е предоставило на касатора отчета по чл. 100е, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК за първо тримесечие за 2019г. по електронна поща на 19.04.2019г., а жалбоподателя е предоставила на [фирма] / [фирма]/ доклада по чл. 100ж, ал. 1, т. 3 от ЗППЦК на 09.07.2019г.

В конкретния случай касаторът е следвало в срок най-късно до 20.05.2019г. да предостави отчета по чл. 100е, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК за първо тримесечие за 2019г. пред [фирма]

Нарушението било установено от свидетелката М. – главен експерт в КФН след извършена проверка по документи и след получен отговор от емитента на облигациите, и кореспонденция с [фирма].

Срещу [фирма] бил съставен АУАН № Р-06-675 от 24.07.2019 г. за нарушение на чл. 100ж, ал. 1, т. 3, предложение първо, хипотеза първа от ЗППЦК. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което бил предявен на представляващ нарушителя, а последният го подписал без възражения. Такива писмени възражения са били депозираны в тридневния срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, които са били обсъдени от АНО в издаденото НП, като по същество нарушението не се оспорва, единствено се сочи, че е било отстранено и случаят е маловажен. АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП. Приел е, че посоченото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя. Изложени са подробни мотиви за липса на предпоставки, обуславящи приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и правилно.

В процесния случай не е спорен фактът, че касаторът [фирма] в качеството му на банка довереник на облигационерите по емисия облигации с ISIN код BG2100014179, издадена от [фирма], не е изпълнил в срок задължението си да представи на регулирания пазар, където се търгуват облигациите - пред [фирма], докладът по чл. 100ж, ал. 1, т. 3 ЗППЦК за първото тримесечие на 2019г. Това касаторът е сторил със закъснение от почти два месеца – на 09.07.2019г. и следователно формално е осъществил състава на нарушението, регламентирано в чл. 221, ал. 1, т. 3 ЗППЦК във вр. с чл. 100ж, ал.1 от ЗППЦК и правилно е ангажирана неговата отговорност на основание чл. 221, ал. 8, т.3 от ЗППЦК. Доколкото касаторът не е изпълнил това си задължение, съдът намира за правилна и в съответствие с материалния закон преценката на наказващия орган, че в случая следва да му бъде наложена имуществена санкция.

Неоснователно е възражението, че случаят е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Правилно е прието и от административнонаказващият орган и от въззивната инстанция, че нарушението не е маловажно, защото с осъществяването му се поставят в опасност значими интереси във финансовата сфера, свързани с регулиране на пазара на ценни книжа. Критериите за определяне на случая като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН са регламентираны в чл. 93, т.9 НК, който по отношение на ЗАНН се прилага субсидиарно и съгласно който „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. В случая деянието е формално, на просто извършване и от него не настъпват вредни последици. Същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновения случай на нарушения от същия вид. В случая не са налице данни за налице данни за смекчаващи обстоятелства, които да оправдаят забавянето на доклада пред [фирма].

По изложените съображения, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съобразно разпоредбата на чл.63, ал 3 ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20087817 от 28.03.2021г. по НАХД № 1449/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-и състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща направените разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.